

İŞÇİNİN SESİ

Bütün ülkelerin proleterleri birleşin!

Yıl: 4, Sayı: 82, 23 Aralık 1977

CHP-AP koalisyonuna hayır!

Halkımız, işçi sınıfını hiçe sayarak
yapılan tüm hükümet pazarlıklarına karşıdır

İşçi sınıfının öncülüğünde, tüm halkın
örgütlü, birleşik gücüne dayanan bir erk
için savaş

Gerçek çözüm işçi, köylü, tüm emekçi
katmanların, yurtsever askerlerin savaş
cephesi UDC'de yatıyor.

Yerel seçimlerle birlikte AP'den birbiri ardına istifalar
oldu. MC, parlamento çoğunluğunu yitirdi. Böylece
hükümet sorunu yeniden gündeme girdi.

İşbirlikçi tekelci burjuvazî
iki tür çözüm üzerinde duruyor:
Açık faşist bir darbe, ya da bir
çeşit CHP-AP koalisyonu.

Bugün faşist darbe tehlikesi
boş bir laf, uydurma bir söylem
değildir. Bu tehlike, hangi hükümet
kurulursa kurulsun, burjuvazînin
erki yıkılmadıkça ortadan
kaldırılmaz. Hiçbir burjuva
partisi, MHP'nin güçlenmesini,
devlet katlarında kilit yerleri
tutmasını, sokak terörünü engel-

leyemez. Hiçbir burjuva partisi
ekonomik yıkımı, halkın yaşam
koşullarını daha da zindan etme-
den önleyemez.

Ecevit, "halk, iktidar de-
ğişikliği istiyor" derken, burjuva
kavramlarının ardına sığınarak,
yine parlamentonun dört duvarı
içinde bir çözüm yolu öneriyor.
Öteki burjuva partileriyle anti-
komünist bir taban üstünde pa-
zarlıklara, uzlaşmalara giriyor.
İşte son örneği, azılı anti-ko-
münist Feyzioğlu ile görüşmesi.
Böylece Ecevit, kendi yolundan,
tekelci burjuvazînin hesapları
içinde belirli bir yere gelip
oturmuş oluyor. Oysa halkımız
"parlamento aritmetiği değil,
toplumsal aritmetik" diyor. Hal-
kımız, işçi sınıfının örgütlü gücü
hiçce sayılarak ulaşılan tüm çö-
zümlere karşıdır.

Halkımız, faşist MHP'nin,
Ülkü Ocakları'nın ve tüm diğer
gerici parti ve örgütlerin kapa-
tılmasını, Türkeş ve Demirel
gibilerinin, halk düşmanlarının
halk mahkemesinde yargılanma-
larını istiyor.

Halkımız, artan yaşam paha-
lılığına son verilmesini istiyor.

Halkımız, insan gibi bir ya-
şam sürdürmeye elverecek bir
taban ücreti istiyor.

Halkımız, can güvenliği, ça-
lışma özgürlüğü, okuma özgür-
lüğü istiyor.

Halkımız, sınırlanmamış
grev ve toplu sözleşme hakkı
istiyor.

Halkımız, NATO'dan,
CENTO'dan çıkılmasını, ulusal
bağımsızlığımızın yeniden ka-
zanılmasını istiyor.

Halkımız, Türkiye işçi sını-
fının ulusal onurunu hiçe sa-

1917 RUSYA-İŞÇİ, KÖYLÜ, ASKER SOVYETLERİ

1977 TÜRKİYE-ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE

Haig'in Türkiye ziyareti

NATO Avrupa Kuvvetleri
Komutanı Amerikalı General
Haig, Genel Kurmay Başkanı Se-
mihi Sancar'ın daveti üzerine Tür-
kiye'ye geldi. Haig, ziyareti sıra-
sında Amerikan emperyalizminin
yığınsal kırim silâhlarından
nötron bombasının Türkiye'de
depolanması konusunu görüştü.
Böylece ABD ve Batı Avrupa
emperyalizminin saldırganlık
örgütünün başları ile yerli hold-
ingçi paşalar elele vererek Tür-
kiye'nin ulusal bağımsızlığını
ayaklar altına alıyorlar. Sancar
ve diğer holdingçi paşalar, yurt-
sever er ve subayları Amerikan
paşalarının emrine sokuyorlar,
onların ulusal onurunu hiçe sa-

yıyorlar.

Yurtsever er ve subaylar bu
ihanet politikasına karşıdır.
Onlar, saflarını emekçi halkın
yanında alıyor, yükselen sınıf
savaşından günbegün etkileniyor-
lar. Bu savaşa aktif olarak ka-
tılmak ordudaki yurtseverlerin
de boyun borcudur.

Maden-İş'le dayanışma ve demokratik haklar yürüyüşüne katılalım

Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri ve İTÖF
Birmingham'dan Londra'ya 150 km'lik
yürüyüş düzenlediler.

Maden-İş'le Dayanışma
Komiteleri (MDK) ve İngiltere
Türkiyeli Öğrenci Federasyonu
(İTÖF), 13-14-15 Ocak da
Birmingham-Londra arasında
150 km'lik bir yürüyüş eyle-
mine hazırlanıyorlar. İngiltere
Türkiyeli İlerici Birliği (İTİB)
ve İngiltere Türkiyeli Kadınlar
Birliği (İTKB) de yürüyüşü tüm
güçleriyle destekliyorlar.
Yürüyüş, "grevci yığıtlerle day-
nışma" ve "faşizmi kahredece-
ğiz" belgileri altında yapılacaktır.

Maden İş'le Dayanışma
Komiteleri ve İTÖF, 8 aralıkta
yürüyüş için ortak bir çağrı
yayımladılar. Türkiye'de ileri
bayıtlara ulaşan sınıf savaşını
özetleyen bildiride şöyle deniyor:
"Bu durumda, İngiltere'deki
Türkiyeli işçi ve öğrenciler ola-
rak boş duramayız. Yığıt grev-
cilerin, işçi sınıfımızın, halkı-
mızın yanında saf tuttuğumuzu

Türkiye
iflas
ediyor

Bütçe açığı 165
milyarı aşılıyor.

MC, 1978 yılı bütçesi ve 4.
beş yıllık planın açıklanmasıyla,
ülkemin içinde bulunduğu
ekonomik iflâsı kendi ağzıyla da
itiraf etmiş oldu.

Bugün resmi verilere göre
Türkiye'nin dış ticaret açığı
3,5 milyar doları aştı. Fiyatlar
bir yıl içinde %100 arttı. Büt-
çede 165 milyar lira açık verildi.
Yine aynı verilere göre döviz
rezervleri 452 milyon dolara
düştü. Yalnız 1977 yılı borç
ve faizlerin toplamı 425 milyon
dolar tutuyor. Emperyalizmle iş-
birliği sonucunda ulaşılan bu
ekonomik çöküntü yetmiyormuş
gibi gerek bütçe gerekse 5 yıl-
lık plan, emperyalizmin mali
örgütü IMF'nin sıkı denetimi
altında hazırlandı.

İşbirlikçi holdingçi burjuva-
zi, ekonomik yıkımdan çıkış yo-
lunu, işçi ücretlerini dondurma-
da, grevleri yasaklamada, halka
daha fazla baskı ve terör uygu-
lamada görüyor. "Güçlü iktidar"
bağış çağrılarının ardında
yatan budur. Bu nedenle burju-
vazînin politik yatırımları MHP
üzerinde yoğunlaşıyor.

İşçi sınıfımız ise, ekonomik
yıkımdan kurtuluşun yolunu iş-
çi sınıfı ile emekçi halk yığın-
larının güçlü erkinde görüyor.
UDC eliyle, sosyalizme açılan
ileri demokratik bir düzeni
devrimci yoldan kurmak için sa-
vaş ediyor. İşbirlikçi holdingçi
burjuvaziyi alaşağı etmek, onun
azgın beğçisi MHP'yi, tüm diğer
gerici partileri kapatmak, bunla-

Arkası 5. Sayfada

İŞÇİNİN SESİ
RADYO AJANSI
ÇIKTI

6. Sayfada

Nasıl bir hükümet?

TKP'nin Sesi Radyosu'ndan

Yerel seçimler hükümet
bunalımını iyice derinleştirdi.
Gerici-faşist partilerin içindeki
çözümlerle hükümet ayakta du-
ramaz hale geldi.

Bugünkü koşullarda, nasıl
bir hükümet işbaşına gelmelidir?
Halkımız nasıl bir hükümet istiy-
yor? Öyle bir hükümet ki, dev-
let mekanizmasını gericilerden,
faşistlerden temizleyebilsin.
Faşist diktatörlük tehlikesini
ortadan kaldırabilsin. Demokra-
tik hak ve özgürlüklere konan
yasakları söküp atabilsin. Tek
sözle halkımız, faşist saldırganla-
ra, katillere, soygunculara, vur-
gunculara, işsizliğe, pahalılığa,
emperyalizme, geri kalmışlığa
karşı başarılı bir savaş yürütebi-
lecek açık anti-faşist, anti-em-
peryalist.
Arkası 5. Sayfada

BAKIŞ

Burjuva parlamenterizminin krizi

Hüseyin Tanır

5 Haziran seçimlerinden bu yana ne gibi gelişmeler oldu?
MC halkımıza yeniden dayatıldı. Seçimlerden önce "hesap sora-
cağız" diye mangalda kül bırakmayan Ecevit, yeşkenleri suya indirdi.
Parlamento işlemez oldu. Daha sonra Meclis başkanlığı seçimlerinde,
sağ sosyal-demokrat CHP yöneticileri faşist MHP'yle anlaştı.
AP-CHP, CHP-MHP-AP koalisyonları hesapları yapıyor. Faşist dar-
be söylemleri kol geziyor.

Ancak, kavgı parlamentonun dört duvarını çoktan aştı. Merkez
sokaklara meydanlara kaydı. Son yerel seçimlere katılım, %40 gibi
çok düşük bir oranda kaldı. Bu oranın düşüklüğünün nedenlerinden
biri kuşkusuz, seçimlerin yerel seçimler olmasıdır. Ama önceki
yerel seçimlere katılma oranlarına göre de, bu oran çok düşüktür. Bu
olgu bugün yurdumuzdaki politik hareketliliğin söz konusu olmadığı
bir ülke ya da ortam için başka türlü değerlendirilebilir. Halkın
politik pasifliğine verilebilir. Politik hareketliliğin, sınıf savaşının
böylesine yüksek olduğu bir ülkede bu olgu çok önemli bir
göstergedir.

Tarihsel olarak çağı çoktan atılmış olan burjuva parlamentariz-
min ulusal düzeyde politik olarak da yaşamını dolduruyor. Bugün işçi
sınıfının dışında, onun örgütlü gücü, "tek politik örgütü" TKP
sınıfsızın hiçbir sorun çözemez. Kurtuluşun yolu parlamentodan
değil, sokaktan geçiyor. Bu nedenle TKP'ye özgürlük savaşımı
bambaşka bir önem ve içerik kazanıyor.

Hedef, işçi sınıfının hegemonyasında UDC'yi güçlendirmek,
fabrikaları, sokakları, meydanları zaptetmektir.

Macaristan işçilerinin Maden-İş'le dayanışması

Macaristan Metal İşçileri
Sendikası, Maden-İş'e Macaristan
işçi sınıfının işçi grevi için iş-
çilerle enternasyonalist dayanış-
masını dle getiren bir mesaj
gönderdi. Macaristan işçileri ay-
rıca grev fonuna 70 bin florin
para yardımında bulundular.
Böylece proleterya enternasyo-
nalizminin somut bir örneğini
gösterdiler.

Sosyalist Macaristan'daki
kardeşlerinin bu yardımı işçi
sınıfımızı, grevdeki yığıt savaş-
çıları daha da yüreklendirdi.
İşbirlikçi tekelci burjuvaziyeye,
MESS patronlarına ve onların
uşağı bozgunculara Türkiye işçi
sınıfının, savaşında yalnız olma-
dığını bir kez daha kanıtladı.

yurttaki kardeşlerimize duyur-
malıyız. Türkiye'deki demokrasi
kavgasını, yığıt Maden-İş grev-
cilerinin 6 aydır süren şanlı di-
renişlerini İngiltere demokratik
kamuoyuna yankılandırmalıyız.

"Birmingham-Londra yürü-
yüşü 13-14-15 ocakta yapılacak.
13 ocakta Birmingham'dan
Coventry'ye dek yuruncak. 14
ocak cumartesi günü Oxford'da
sürecek olan yürüyüş, 15
ocak pazar günü Londra için
den geçecek ve saat 16.00'da
Hyde Park Speakers' Corner'da
meşaleli mitingle son bulacak.
Böylece 150 km yürünmüş ola-
cak.

"İşçi, öğrenci arkadaşlar!
Türkiye'deki kardeşlerimize bir-
likte sesimizi duyuralım! Ülke-
mizdeki demokrasi kavgasını
İngiltere'de yankılandıralım!
YÜRÜYÜŞE KATILALIM!"

Ayaklar suya ermelidir

Memet Kurtalan

MHP'nin yerel seçimlerde oylarını artırması, eskiden CHP'nin elinde olan Yozgat ve Bingöl belediye başkanlıklarını alması kimilerini şaşırttı. CHP yönetimini düş kırıklığına uğrattı.

Sağa kayan CHP yönetiminin düş kırıklığına uğramaya hakkı yoktur. Ne ekersen onu biçersin. Türkiye'nin "CHP'nin tabanı bize kayıyor" sözünün, demagogik bir yanı olduğu kadar, bazı olguları da yansıttığını CHP'liler görmediler. Meclise başkan seçiminde faşistlerle işbirliği yaparak MHP'yi legalize edenler, bu sonucu kendileri hazırladılar. Faşizme içtenlikle karşı olan CHP'liler bu olaydan gerekli dersi çıkarmalıydılar. Bu, işin bir yanı.

İşin öteki yanı, "bize kurşun atanlara oy atacağız, onları oylarımızla döveceğiz" demagogisine ilişkin. Kurşun atarak tirmanan faşizm, gül atarak, barış türkülerini söyleyerek durdurulamaz. Bunun başarılı olmadığını, bunun anti-faşist savaşım olmadığını CHP'nin faşistlere kaptırdığı belediyeler açıkça gösteriyor.

Faşistlerin vurdukça kendilerini halka teşhir ettikleri fikri doğru mudur? Bir ölçüde, evet. Ama, bu, halkın bir gün sabrı taşarak faşistleri oylarıyla döveceği fikrini getirmez. Birincisi, Faşistler oyla dövülmez. Neyle ve nasıl dövüleceğini halk bilir. İkincisi, halkın sabrının taşması, bu gidişe dur demesi, halkın bilinciyle bağlıdır. Bilinçsiz yığınlar, orta katmanlar, sallantılı sosyal gruplar "güç"e bakarlar. Bu, militan yapılı Türkiye halkı için daha da geçerlidir. Halk, güç göstermeyen politik partiyi iktidar yapmaz. İşte faşistler bu sıkırdan yola çıkıyorlar. Onlar, ağırlaşan sosyal-ekonomik-politik bunalım koşullarında bilinçsiz yığınların otoriteye, vurucu, işbirlikçi eylemlere, militanlığa artan içgüdüsel eğilimini sömürüyorlar. MHP, işte bu yolla, bilinçsiz yığınların düzene artan tepkisini, demagogik hedefler göstererek örgütüyor.

Devrimci durumun diyalektiği bu, vuran kazanıyor. Faşistler de vurarak ilerlemeye çalışıyorlar. Bunu görmek gerek. Çünkü faşist tirmanışın sosyal psikolojik tabanının bir yanını ülkedeki durum üretiyorsa, öteki yanını terörize edilen yığınların eylemsizliği tamamlıyor.

Onun için, CHP'ye oy veren yığınları faşizme karşı aktif savaşa sürececek yerde, onları barış türkülerıyla uyandırmaya çalışan sağ sosyal demokratlar, bir kez daha, ağır bir tarihsel sorumlulukla karşı karşıyadırlar. "Tarih kendini yinelemeyebilir" derler ama galiba bu, sağ sosyal demokratlar için geçerli değil. Hitler'in tirmanışına karşı çıkan yığınları sokaktan çekip, oy verme hücrelerine sokan Alman sosyal demokratları, Ecevitçilerin rüyasına girmiyor mu?

"Politikada insanın çoğu kez düşmandan öğrenmek zorunda olduğu eskiden beri biliniyor. Ve devrimci dönemlerde, düşman daima, özel bir öğreticilikle ve hızlı bir biçimde, bizi doğru sonuçlar çıkarmaya zorlar." (Lenin, Toplu Yapıtlar, Cilt:8, s:218) Burjuvazi ne yoldan yürüyeceğini çoktan belli etmiştir. Faşistlerin nasıl tirmandığı ortadadır. Sınıf savaşımını aldığı bu boyutlardan biz sonuçlarımızı çıkarıyoruz. Çanaklarımızı ona göre bağlıyoruz. Türkiye proletaryası faşizme karşı nasıl savaşılacağını dosta düşmana gösterecektir. 15-16 Haziran destanını, 1 Mayıs destanlarını biz yazdık. Faşizmi de, faşistleri de biz kahredeceğiz.

ATILIM KÖŞESİ

Ulusal Demokratik Cephe üzerine

(Atılım Aralık 1977 sayısından)

Türkiye'nin içinde bulunduğu derin bunalımlardan çıkması ve özellikle emperyalizmin desteğindeki faşist tehlikenin yok edilmesi, her şeyden önce işçi sınıfının birliği, işçi-köylü bağlaşıklığı ve ulusal demokratik cephe gibi bileşenleri olan karmaşık sorunlar bütününe çözümünü gerektiriyor.

Ne var ki, TKP'nin dışında, legal sosyalist akımın sıralarında özellikle şu son dönemde ulusal, demokratik güçlerin birliği sorunlarında olumsuz gelişmeler oldu. Bunlar, ulusal demokratik cephe yolunda somut gelişmeler sağlanırken, kendi programlarına ve açıklamalarına aykırı bir davranış içine girdiler.

1. SALDIRININ KAYNAGI

UDC girişimine karşı açılan kampanya, gerici basının ve hükümet sözcülerinin resmi açıklamalarıyla başladı, sonra MESS patronlarının lokavtlarıyla, onunla eşzamanlı olarak da sağ sosyal demokratların kışkırttığı DİSK'teki bölücülükle yoğunlaştı. Bu kampanya, emperyalizmin, tekeli burjuvazinin tüm politik planlarının (AP-CHP ortak hükümeti, ya da faşist darbenin) karşısındaki başlıca engeli, ulusal demokratik güçlerin cephe birliğini önlemek amacını taşımaktadır. Olayların böylece bir tek sınıfsal açıklaması vardır: Politik

alandaki, ulusal demokratik cepheyi yaşama geçirmek isteyenlerle buna karşı duranlar arasındaki savaşım, işbirlikçi, tekeli burjuvazi ile işçi sınıfı ve tüm halk arasındaki savaşımın çakışmasıdır. Bu olgu, ülkemizde şimdiye kadar hiç bir cephe ya da eylem birliği girişiminde görülmemiş bir özelliktir ve nedeni de UDC girişimine gerçek yığınsal güçlerin katılması, bu güçlere ilk kez işçi sınıfının kendi Marksist-Leninist partisiyle öncülük etmesi, ilk kez birlik yolunda başarı perspektifinin böylesine açılmış olmasıdır.

2. HATALARIN KAYNAGI

Açıklamalarıyla birlikte yana tutum alan kimi legal sosyalist parti yöneticileri, son Ulusal Demokratik Cephe girişimi sırasında niçin ters bir tutum aldılar? Bilinen bazı özel çatışmaları, ikinci derecedeki ayrılık noktalarını bir yana bırakıp, TKP ile, sınıf sendikaları ile ve pek çok yığınsal örgütlerle niçin birleşemediler? Kendilerine yapılan pek çok çağrıyı niçin görmezlikten geldiler? Ulusal Demokratik Cephe girişimlerine karşı yönelen anti-komünist saldırıyı göğüslemek yerine, onu fırsat sayan, kendi dar parti çıkarlarının peşinde sürüklenen bu kimselerin söz konusu "makyavelist" tutumları

nasil açıklanabilir? Bu olgunun bir tek açıklaması vardır: Sınıf savaşımının ulusal demokratik güçlerin birliğini oluşturma ek-seni çevresinde olağanüstü sertleştiği, on binlerce işçinin grev savaşları içinde öne atıldığı, gericiğin dolu dizgin anti-komünist saldırıya geçtiği bir sırada küçük burjuva elemanlar sınıfsal yapıları gereği burjuvazinin politik etkisi altında kaldılar, ya paladılar, gerilediler.

3. BİRLİKTE SAVAŞ İÇİN!

Ulusal Demokratik Cephe yolundaki girişimler daha bugünden gerçekten olumlu ve zengin derslerle dolu sonuçlar vermiştir. Bu kazanımları daha da ileri götürmek için her şeyden önce, UDC girişimine yönelen sermaye saldırısını puskürtmek, sınıf sendikalarının birliğini güçleştirmek, sosyalistlerle, — iç ayrışmasını unutmaksızın — sosyal demokratlarla UDC hedefinde, eylem birliği için elden geleni yapmak gerekiyor.

Nedir ki, birlik komünistlerin temel politikası olmakla birlikte, her şey komünistlere bağlı değildir. Komünistlerin bağlaşıklar olarak baktıkları kimselerin de birlikte savaş için istekli olması gerekir. Bunun ölçütlerinden biri de TKP düşmanlığı silâhının bırakılmasıdır.

Hükümet sorunu

(Atılım Aralık 1977 sayısından)

Hükümet sorununu ele alırken, sınıf savaşımındaki güçler dengesini bir daha gözden geçirmek gerekir. Sınıf savaşımında işçi sınıfının politik, sosyal, ekonomik yaşamındaki ağırlığı gittikçe artarken, bir yandan da işçi sınıfının bütün demokratik güçleri harekete geçiren onların anti-emperyalist, anti-faşist demokratik savaşımın yürümesi olma niteliği de daha açık bir şekilde beliriyor. Öte yandan burjuvazi içindeki ayrışmalarda da beliren bazı özellikler vardır. CHP içinde uzlaşmacı, işbirlikçi sağ kanadın daha ağır basmaya başlaması, sınıf savaşımında daha açık bir şekilde büyük burjuvazinin yanında yer alması, ama aynı zamanda bu partinin sol kanadında daha açık ilerici, yurtsever bir tutumun belirmesi

devrimci bir taktik ve strateji uygulanırken, göz önünde tutulması gereken bir gerçektir.

Hükümet sorununu ele alırken bu gerçekleri göz önünde tutmadan ve günümüzün koşullarında sağlam bir çözüm yolu bulunamaz. Parlamento mantıklı hareket edenler MC hükümetine alternatif olarak bir CHP hükümetini, daha da ileri giderek bir CHP-AP hükümetini ileri sürmektedirler. Türkiye'de emperyalizmle işçi sınıfı ve emekçi yığınlar arasındaki büyük çelişkinin içinde parlamento ile işçi sınıfı ve köy ve şehir emekçileri arasındaki çelişki de önemli bir yer tutuyor. Parlamento, silme burjuvazinin parlamentosudur. Burjuvazinin yurtsever, ilerici kolunun parlamentosu temsil edilmesi bu gerçeği değiştirmiyor.

İşçi sınıfının, köy ve şehir emekçilerinin parlamentoda temsilci yoktur. Ama, işçi sınıfının, köy ve kent emekçilerinin politik yaşamda sözü ve payı vardır. Hatta, bu söz ve pay gittikçe alanını genişletmektedir. Bundan ötürü hükümet sorununu ele alırken bu gerçek çerçevede içinde onu çözümlenmek gerekir. Bu demektir ki, bugün artık MC hükümetine karşı alternatif işçi sınıfının gerçek temsilcilerinin, yurtsever demokratik örgütlerin temsilcilerinin de katılacağı bir hükümettir. Böyle bir hükümetin kurulması ile bunalımların üstesinden gelmek, anti-faşist, anti-emperyalist bir program uygulamak ve demokratik dönüşümler aşamasına girmenin ilk adımlarını atmak mümkün olur.

BİLEN YOLDAŞ ÇOK YAŞA!

İşçinin Sesi'nin I. Bilen Yoldaş'ın 75. yıldönümüne armağanı

ÇIKIYOR!

İŞÇİNİN SESİ DİZİSİ 4

İleri demokrasi üzerine

Emine Engin

Türkiye devrimci hareketine bir ara küçük burjuva sosyalizmi egemen olmuştu. Şimdi bu egemenlik kırıldı. Artık işçi sınıfı damgasını basıyor. TKP örgütsel, ideolojik ağırlığını koyuyor. Küçük burjuva sosyalizmiyle Leninizm arasındaki ideolojik savaşımın daha da kızıştığı bir dönem yaşıyoruz. Bu ideolojik savaşımın odaklaştığı başlıca noktalardan biri ileri demokrasi konusudur.

İlke dergisinin 42. sayısında çıkan *İleri Demokrasi Nedir?* başlıklı yazı, "ileri demokrasi Türkiye için geçerli değildir" diye bir ağızdan bağırarak oportünistlerin bazı tipik görüşlerini içeriyor.

Yazı, gelişmiş kapitalist ülkelerde ileri demokrasi ve Türkiye olarak iki ana bölümde ele alınabilir. İki bölümde de yanlışlar vardır ama yazının belirleyici özelliği iki bölüm arasındaki tutarsızlıktır. Eklektizmdir.

İLERİ DEMOKRASİNİN BELİRLEYİCİ ÖZELLİĞİ ANTI-TEKELCİ OLMASIDIR

Gelişmiş kapitalist ülkelere ilişkin bölümde özetle şöyle de-

niyor: Bu ülkelerde devrimci durum doğmadığı için, yığınları anti-tekeli bir platformda toparlayarak burjuva demokrasisinden daha ileri bir demokratik düzeye ulaşmak üzere ileri demokrasi gündeme gelmiştir. Bu ülkelerde ileri demokrasi, aynı zamanda sosyalizme banşçı geçiş yoludur.

Biz gelişmiş kapitalist ülkelerde ileri demokrasi konusuna, İlke'nin bu konuya yaşamındaki yanlışlıklara ayrıca değinmeyeceğiz. Yalnızca, konuyu buradan Türkiye'ye bağlarken İlke'nin içine düştüğü (?) mantık yanlışına işaret edeceğiz. İlke, gelişmiş kapitalist ülkelerde ileri demokrasi üzerine sayfalar döktürdüktan, bir o kadar da alıntı yaptıktan sonra, "ileri demokrasinin belirleyici özelliği nedir" sorusunu çarpık yanıtıyor. İleri demokrasinin Türkiye'de geçerli olmadığını "kanıtlayabilmek" için, bu soruyu çarpık yanıtlamak zorundadır.

Yazıda birçok yerde "ileri demokrasinin başlıca özelliği anti-monopolist olmasıdır" (sayfa: 89) gibi sözler geçtiği halde, Türkiye bölümüne yaklaştıkça İlke bunu "unutu-

yor" (?) . Ve yazının bütünü içinde, "ileri demokrasinin belirleyici özelliği nedir" sorusunu, "devrimci durumun doğmadığı, banşçı geçişin olanaklı olduğu, gelişmiş kapitalist ülkelerde Arkası 5. Sayfada

POLİTİK NOT

Kim kimi kimden alamazmış?

Türkiye İşçi Partisi'nin yayın organı "Yürüyüş" dergisinin 28 Aralık 1976 tarihli 90. sayısında "İspanya halkından Carillo'yu alamazlar" başlığı altında bir yazı yayınlamıştı. Carillo'nun 22 Aralık 1976'da Madrid'te tutuklanması üzerine yazılan bu yazıda özetle şöyle deniyor:

"22 Aralık günü, İKP Genel Sekreteri Santiago Carillo Madrid'de tutuklandı. (...)

"İspanya halkının, İspanyalı tüm demokratların, İspanya işçi Arkası 5. Sayfada

İŞÇİNİN SESİ'nin I. Bilen Yoldaş'ın 75. yıldönümüne armağanı

BİLEN YOLDAŞ ÇOK YAŞA!

ÇIKIYOR!

İŞÇİNİN SESİ DİZİSİ 4

İŞÇİNİN SESİ DİZİSİ 3 ÇIKTI!

İşçinin Sesi dizisinin 3. kitapçığını 56 Mansfield Rd. Ilford, Essex adresinden isteyiniz.

s.üstüngel

yeni aşama

TÖB-DER'de genel merkez cuntasının oyunları boşa çıkarılıyor

Emperyalizm ve işbirlikçi tekeli burjuvaziye, MC'ye karşı emekçi halkımızın savaş cephesi UDC'yi baltalamak isteyen TÖB-DER Genel Merkez cuntasının "sosyalist" maskesi düşüyor. Karşı-devrimci yüzleri görünüyor. TÖB-DER'in devrimci tabanının eylemleri halk düşmanlarının eylemleriyle üstüste düşen Genel Merkez cuntasına karşı savaş azmi her geçen gün biliniyor.

Bilindiği gibi, 14 Eylül 1977'de toplanan Genel Merkez Yürütme Kurulu, İstanbul ve Adana şubelerinin Yönetim Kurullarını görevden almıştı. Böylece adı geçen şubelerin kongrelerinde ezici çoğunlukla yönetime gelen "Birlik ve Dayanışma" yanlı öğretmenlere savaş açmıştı. Genel Merkez cuntası, "Birlik ve Dayanışma"ya karşı çıkmakla, aslında UDC'ye, emekçi halkımızın savaş cephesine karşı çıkmış oldu. MC'nin, faşist tirmanışlarının ekmeğine yağ sürdü.

Ancak TÖB-DER'in yurtsever tabanı, Genel Merkez cuntasının İstanbul ve Adana'ya atadığı sarı yönetim kurullarını tanımayarak savaş bayrağını yükseltiyor. Bu sarı zorbalardan, 5 kasımda İstanbul şubesine silahlı saldırılarını, yurtsever öğretmenler sekiz yarı vererek yengari ettiler. Bunun üzerine Genel Başkan Gültekin Gazioğlu

Öğretmenler Gültekin Gazioğlu'nu protesto ediyorlar.

ve sarı yönetim kurulu üyeleri 5 kasım saldırganlarıyla birlikte, İstanbul şubesini ikinci kez işgal etmeye yeltendiler. Yurtsever öğretmenler Gazioğlu ve avanesini yine kapı dışarı ettiiler. Cuntacıların sokakta yaptıkları basın toplantısı, "Gazioğlu istifa" sesleri altında fiyaskoyla sonuçlandı. Genel Merkezin değiştirmek istediği İstanbul Şube Başkanı Talip Öztürk, olaylar hakkında basına bilgi verirken şöyle konuştu: "Provokasyon denemeleriyle örgütü dinamitle-

Arkası 5. Sayfada

Demokrasi perdesinin ardındaki gerçek

10 Aralık Uluslararası İnsan Hakları Günüdür. 1943'de Birleşmiş Milletler'ce kabul edilen 10 Aralık, faşizme, ırkçılığa, sömürüye ve her türlü baskıya karşı savaşan, insan haklarının çiğnenmesine son verilmesini isteyen güçlerle dayanışma günüdür.

Çürümüş kapitalist sistemin ideologları ve oportünistler son zamanlarda, demokrasi ve insan hakları sözcüklerini kendilerine siper yaparak sosyalist ülkelere, Sovyetler Birliği'ne karşı çirkin bir yıkıcılık, karalama ve iftira kampanyası yürütüyorlar. Türkiye'deki gerici faşist güçler, gerici basın, oportünistler de dünya emperyalizminin bu ideolojik saldırı kampanyasının kuyruğuna takılıyor. Uluslararası Af Örgütü gibi emperyalizmin güdümündeki saldırı merkezlerinin gerçeklerle hiçbir ilişkisi olmayan haberlerini yayarak Sovyetler Birliği'ne sosyalist ül-

kelere çamur atmakta, bu yöntemle de gerici faşist karması hükümetin ülkemizdeki halk düşmanı politikasını, işbirlikçi burjuvazinin terör, sömürü temelinde dayanan ulusal çıkarlara aykırı tutumunu gizlemeye yeltiyorlar.

SSCB'de, sosyalist ülkelerde işsizlik çoktan tarihe karışmıştır. Bu ülkelerde bunalım yoktur. Emekçiler yarınlara güvenle bakıyorlar. SSCB'nin yeni anayasasında insanın tüm hakları yalnız sıralanmakla kalmamakta, güvence altına alınmaktadır. Oysa Türkiye'de bugün 13 milyondan fazla açık ve gizli işsiz vardır. İnsan haklarının, özellikle doğu illerimizde ayaklar altına alındığını bilmeyen yoktur. Batı Avrupa ülkelerinde de durum bundan farklı değildir. Yalnız AET ülkelerinde işsizlerin sayısı altıbuçuk milyonu geçmiştir.

Arkası 5. Sayfada

Eğitim Enstitülerinde baskılara karşı savaşım yükseliyor

Eğitim Enstitüleri giriş sınavlarında MHP'li faşistlerin öğrencilere yaptıkları baskılara tepkiler artıyor. MHP'lilerin sınavları faşist süzgecine döndürmeleri, MHP ve Ülkü Ocakları'ndan kart getirmeyenleri sınavlara sokmamalarına karşı 1 Kasım'da Danıştay'da dava açıldı. Danıştay 8. Dairesi 9 Kasım'da aldığı kararla Eğitim Enstitüsü sınavlarını durdurdu.

Faşistlerin oyuncağı Milli Eğitim Bakanı Nahit Menteşe 15 Kasım'da Danıştay'a başvurdu.

rak kararın kaldırılmasını istedi. Danıştay, 16 Kasım'da başvurunun reddedildiğini bakanlığa bildirdi. Oyuncak bakan Nahit Menteşe, yine de Danıştay kararını tanımayarak, sınavların 6 Aralık'ta sürdürüleceğini bildirdi. Böylece 180 bin öğrenciyi faşistlerin "insafına" terketti.

Bu olaylar üzerine basına demec veren Anayasa profesörü Muammer Aksoy, Eğitim Enstitülerine ön kayıt yaptıran bütün öğrencilerin Nahit Menteşe hakkında dava açması gerektiğini belirtti. İlerici öğrenciler, faşist tirmanışa çanak tutan Nahit Menteşe hakkında, Danıştay'da "hizmet kusuru", adalet mahkemelerinde "şahsi kusur" işlediğinden ötürü tazminat davaları açıyorlar.

Tek Ges-İş 5 yerde daha şube açtı

DISK'e bağlı Tek Ges-İş Sendikası'nın örgütlenme çalışmaları ülke çapında yoğun olarak sürdürülüyor. Üye sayısı hızla artan Tek Ges-İş, beş yerde daha şube açtı. Sendika, son üç ayda Eskişehir, Afyon ve Seydişehir'deki birçok işyerinde, Manavgat Oymapınar barajında yetki aldı.

Enerji iş kolunu örgütleyen Tek Ges-İş Sendikası Genel Sekreteri Yakup Sönmez, basına verdiği demecinde, sınıf ve kitle sendikacılığının ödün vermeden tüm enerji işçilerinin güvenini kazandıklarını belirtti. Yakup Sönmez şöyle dedi: "Sendikamızın nicel ve nitel gücü

Arkası 5. Sayfada

FAŞİZME KARŞI YIĞINSAL YÜRÜYÜŞLER YAPILDI

İlerici, devrimci örgütler, 3 Aralık'ta yurdun çeşitli yerlerinde yığinsal yürüyüş ve mitingler yaptılar. İşsizlik, pahalılık, faşizm ve MC'ye karşı asil belirleyici olan bu yığinsal eylemlere pek çok örgüt yoğun olarak katıldı. Kocaeli'deki yürüyüşü, DISK'e bağlı Genel-İş Sendikası düzenledi. Zonguldak'taki gösterilere de çevre il ve ilçelerden 24 örgüt katıldı.

Çatalağzı'nda Maden-İş'le dayanışma gecesi yapıldı

Çatalağzı'ndaki ilerici, devrimci örgütler, işbirlikçi tekeli burjuvazinin örgütü MESS'e karşı yiğitçe savaşan Maden-İş üyesi işçilerle dayanışma gecesi düzenlediler.

Yığinsal ve çok başarılı geçen gecede, İlerici Gençler Derneği Çaycuma Şubesi'nin sunduğu "Alpagut Olayı" oyunu büyük bir ilgi ve coşkunlukla izlendi. Gecenin gelirini Maden-İş'e ulaştıran Çatalağzı devrimci gençleri, grevci işçilerle dayanışma eylemlerini sonuna dek sürdüreceklerini belirttiler. "Çatalağzı gençliği olarak bizler de Ulusal Demokratik Cephe içinde savaş mevzilerimizi ahyozuz" dediler.

DISK Turizm-İş Sabancı Holding'de örgütleniyor

DISK Turizm-İş, Sabancı Holding'e bağlı dört iş yerinin lokantalarında yapılan irade beyanı oylamasını kazanarak yetki aldı.

Adana'da kurulu bulunan Pilsa Boru Sanayii, Pilsan Çuval Sanayii, Temsa Teknik Sanayii ve Bossa'da sürdürülen başarılı bir örgütlenme çalışmasının sonucu olarak sarı sendika zinciri kırıldı. İşçilerin, sınıf ve kitle sendikası Turizm-İş'de birliği yolunda önemli adımlar atıldı.

Turizm-İş Sendikası Adana Bölge Temsilcisi Şeref Akyığıt, basına yaptığı açıklamada, Sabancı Holding'e bağlı Marsa işyeri lokantasında da irade beyanı oylaması yapılacağını belirtti. "Bu iş yerinde çalışan işçi arkadaşlarımız salt çoğunlukla Turizm-İş'i seçerek, bir kez daha, sarı sendika şebekesiyle, sermayesi ve iktidarıyla bir olanlara, herşeyin işçiyi başlatıp işçiyi biteceğini ispatlayacaklardır" dedi.

Stuttgart İşçi Birliği'nin Genel Kurul'u toplandı

Stuttgart İşçi Birliği'nin (SİB) 2. Olağan Genel Kurulu 19 Kasım 1977 günü birlik lokasında yapıldı. Üyelerin yanısıra Genel Kurul'a çok sayıda konuk ve örgüt temsilcisi de katıldı. Genel Kurul'un yayımladığı bildiri- de, Maden-İş ve UDC konularında şöyle deniyor:

"DISK'e bağlı Maden-İş sendikası 40.000 üyesi ile savaşımın en ön saflarında, ateş boylarında döğüşüyor. Örgütümüz tüm üyelerini Maden-İş'li grevci işçilerle her türlü maddi ve manevi dayanışma için seferber etmiştir. Genel Kurul, yeni bir atılımla tüm üyelerin ilk başta 200 DM bağış vermesine ve her ay da bir yövmyelerini bağış fonuna aktarmalarına oybirliğiyle karar vermiştir.

Genel Kurul, halkımıza dayatılan 2. MC'nin tek alternatifinin Ulusal Demokratik Cephe olduğunu belirtir. Örgütümüz, DISK'in UDC çağrısına coşku ile katılmıştır. Hangi gerekçe ile olursa olsun, UDC'ye karşı ci-

kanlara, onun dışında, başka başka cephele üretme girişimlerine karşı ardıcıl savaşımız sürecektir."

Stuttgart İşçi Birliği'ne yeni çalışma döneminde İşçinin Sesi olarak başarılar dileriz.

FTGB'nin "Gençlik şenliği"

Frankfurt Türkiye Gençler Birliği, 8 Ocak 1978 günü yapılacak bir "gençlik şenliği" düzenlemiştir. Şenlikte Almanya'daki yabancı uyruklu gençlerin sorunlarına ışık tutmak ve çözümler getirmek amacıyla bir "gençlik forumu" yapılacaktır. Ayrıca halk oyunlarımızdan, halk türkülerimizden örnekler sunulacaktır. Diğer yabancı uyruklu ulusların gençleri de kendi ülkelerinin halk oyunlarıyla şenliğe katılacaklar.

Genel-İş'in Afyon Belediyesi'ndeki grevi üçüncü ayına girdi

Afyon belediyesinde çalışan temizlik ve mezbaha işçilerinin grevi üçüncü ayına girdi. DISK'e bağlı Genel-İş sendikasının yürüttüğü grevin her günü davullu-zurnalı bir bayram havası içinde geçiyor.

Afyon belediyesinin ve valisinin grevi kırma girişimleri işçilerin savaş azmini daha da artırıyor. Sokak ortasında kesim yapan mezbahanın mühürünün alınmasına karşı başka bir mühür yaptıran mezbaha yetkililerinin tutumu halk arasında nefretle karşılanıyor. Grev yöneticilerinden Enver Demirci basına verdiği demecinde, bu uygulamalardan ötürü valiye noterden protesto gönderdiklerini açıkladı. Demirci, "Haklarımızı alıncaya değin grevimiz sürecektir. Tüm işçi arkadaşlarımız bu yolda kararlıdır" dedi.

10 Aralık İnsan Hakları Günü üzerine

1. Sovyetler Birliği'nde en temel insan haklarından çalışma hakkının varlığının en büyük kanıtı, ülkede bir tek bile işsiz insanın olmayışıdır.

2. Sovyetler'de okuma ve eğitim hakkı: Okuma yazma oranı %100.

3. Kooperatifçi köylüler Fidel'le sorunlarını tartışıyorlar.

4. Sovyetler'de kadınlar toplumun yönetiminde her düzeyde aktif görev alıyorlar.

DÜNYAYA BAKIŞ

ÖĞRENCİLERİNE KUŞKU AŞILAYAN OKUL!

İtalya Komünist Partisi'nin bir Partisi okulu vardır. Okul Roma yakınlarında bir köydedir. Adı Togliatti Enstitüsü'dür Parti ve sendika profesyonellerine yönelik iki kurs verilir. Kurslar 4 ya da 7 aylıktır. Okulun 80-100 öğrencilik kapasitesi vardır. Üçte biri kadın olan öğrencilerin yaş ortalaması 25-30 dur. Okulun müdürü ünlü bir öğretim üyesi olan Senyör Gruppi'dir.

Senyör Gruppi, gazetecilerle yaptığı bir toplantıda okul hakkında geniş bilgi vermiş, şöyle demiştir: "Başlıca amacımız kuşku tohumları ekmektir. Eğer öğrenciler kurstan kafa karışıklığıyla ayrılırlarsa, bu demektir ki gelmeden fikirleri basitti. Eğer kurs onlara şok etkisi yaparsa, bu onların olgunlaşmalarına yardımcı olur. Biz kimseyi ikna etmek için yola çıkmıyoruz." Ayrıca, Senyör Gruppi Carillo'nun kitabına özel olarak bir ders ayırdıklarını ve kitabı olumlu bulduklarını belirtmiştir. Senyör Gruppi sözlerini şöyle bitirmiştir: "Bugün biz öğrencilerimize model yanıtlar değil, konuşulardan oluşan bir yol sunuyoruz."

Okul Marksizm-Leninizm'in tarihsel bir miras olduğu, ama onu tümenden reddetmenin en azından akılcıca bir iş olmadığı kamsındadır. Kanılar ne olursa olsun, gerçek başkadır. Bunun adı pozitivizmdir. İkinci Enternasyonal oportünistleri de, onlardan önce Bernstein'lar da değişik görünüşleriyle pozitivizme

sarıldılar. Marks, Engels, Lenin ise bunları çoktan yanıtladı. Zaman kaybı olmuyor mu?

ANGOLA'DA MARKSİST LENİNİST PARTİ KURULUYOR

Angola Halk Kurtuluş Hareketi MPLA'nın kongresi Aralık başında toplandı. Kongrenin ana konusu Marksist-Leninist bir partinin kuruluşu oldu. Büyük bir Lenin büstü ve kızıl bayraklarla süslü kongre salonunda 300 delege yeni kurulacak partinin tüzük ve programını görüştü. İşçi-köylü devrimci demokratik diktatorasını uygulamada Marksist-Leninist bir partinin öncülüğünün gerekliliği üzerinde tam bir anlaşmaya varıldı..

Küba Komünist Partisi adına kongreyi selâmlayan Raul Castro'nun konuşması büyük bir coşkuya karşlandı. Raul Castro, "Angola bizim alın terimize ve kanımıza sonuna dek güvenebilir" dedi. Böylece, Küba'yla iyi ilişkiler kurmak için Küba'nın Angola'ya yardımını kesmesini ileri süren ABD'ye de gereken yanıtı vermiş oldu.

MPLA Merkez Komitesi'nin kongreye sunduğu raporda, "Angola için tek geçerli yol sosyalizmdir" diyor. Ülkede genç, zayıf ama geleceği olan sosyalist sektör ile güçlü ama ölü kapalı olan kapitalist sektör arasındaki çelişkinin, sınıf savaşının daha da sertleşeceği belirtiliyor. Kimi kaypak unsurların MPLA'ya da sızdığı böylesi kritik bir dönemde, köylülüğün çıkarlarını, işçi-köylü bağlaşıklığını da gözeterek güçlü bir işçi sınıfı partisi-

nin, Marksçı-Leninist bir partinin gerekliliği vurgulanıyor.

FBI VE REVİZYONİSTLER ABDKP'YE KARŞI ELELE

Amerika polis örgütü FBI'm 1956-1971 dönemi "çalışmalarını" içeren bir rapor yayınladı. Raporda ABDKP'ye karşı geçmişte düzenlenen provokasyonlar da yer alıyor. Buna göre, 1966'da FBI Mafia'yı ABDKP üzerine sürmek için her iki tarafta da düzmece mektuplar göndermiştir. 1964'de ABDKP Genel Sekreteri Gus Hall'un Filadelfia'da Toplumsal Bilimler forumunda konuşmasını engellemek için sağ basını, Zionistleri ve polisi harekete geçirmiştir.

Provokasyonların asıl ilginç olanı 1956-1957 yıllarında ABDKP Genel Sekreteri William Foster ve onun Leninist yoldaşlarına karşı açılan karalama kampanyasıdır. Parti'de Daily Worker'in editörü Gates'in elebaşılığında revizyonizm, likidasyon tam başkaldırmışken, FBI, Foster ve yoldaşları hakkında iftiralara ve yalanlar yaymaya başlıyor. Ancak, bunlar öyle asılsız karalamalar ki, FBI New York bürosu bile, merkeze "bu konuda yapacak bir şey yok" diye rapor gönderiyor.

KARAYİBLER'DE SAVAŞ YÜKSELİYOR

Amerika kıtasının kızıl yıldızı Küba'nın komşularından Bermuda'da da ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşı yükseliyor. 1684'den beri İngiliz sömürgeci

Oportünizm yine başkaldırdı-VI

Emine Engin

İleri demokrasi gelişmiş kapitalist ülkelerde de, Türkiye gibi birçok orta kuşak ülkesinde de yakın devrimci hedef olarak konmaktadır. Aynı terimin aynı tip ülkelerde kullanılabilmesi, önemli bir ortak temel varlığına dayanmak zorundadır ve dayanmaktadır. Ortak temel tekelci kapitalizmdir. Ama bu, gelişmiş ülkelerdeki ileri demokrasinin orta kuşak ülkelerindekiyle her bakımdan özdeş olduğu anlamına gelmez. Çünkü bu ülkeler, buradaki tekelci kapitalizm, birçok değişik özellikler taşımaktadır. Örneğin, Türkiye sömürülen, bağımlı bir ülkedir. Türkiye'de tekelci kapitalizm işbirlikçidir, bağımlı ve orta derecede gelişmiş bir ekonomik temel üzerinde yükselmektedir. Çarpık kapitalistleşme nedeniyle, tekelci kapitalizmin egemen olmasına karşın, birçok demokratik devrimci görev gündemden inmiştir.

Gelişmiş kapitalist ülkelerde durum değişiktir. Bu ülkeler, burjuva demokratik devrimini çoktan tamamlamış, başka ülkeleri sömüren emperyalist ülkelerdir. Bunlar, söz götürmez, çoktandır sosyalist devrim aşamasındadırlar. İleri demokrasi, içi Leninci özle doldurduğunda, bu ülkeler için sosyalizme yansım yolu olarak geçerli bir tezdır. Ne yazık ki, pek çok gelişmiş kapitalist ülkede oportünistler ileri demokrasinin Leninci özünü boşalttılar.

Lenin ne diyor: "Gerçekten devrimci demokratik bir devlet olsun, göreceksiniz ki, devlet tekelci kapitalizmi, kaçınılmaz ve zorunlu olarak sosyalizme doğru bir, hatta birden de çok adım demektir." (Lenin, Toplu Yapılar, İng. basım, Cilt:25, s:361-362) İşte ileri demokrasinin mantığı burada yatmaktadır: İşçi sınıfı partisi anti tekelci güçlerle bir-

likte iktidara gelince, devlet, Lenin'in deyimiyle "devrimci demokratik" bir öze kavuşur. Tek başına alındığında sosyalist olmayan, devletleştirme gibi dönüşümler bile, nesnel olarak sosyalizme doğru atılmış adımlar olur. Buradan proletarya diktatörlüğüne, sosyalizme ilerlemenin başlıca güvencesi ise parti eliyle uygulanacak olan proleter hegemonyasıdır.

Başka bir deyişle, gelişmiş kapitalist ülkelerde ileri demokrasi, sosyalist devrim süreci içinde bir ara aşamadır. Üstelik, sosyalizmin maddi koşulları aşırı olgun olduğuna göre, somut duruma bağlı olarak atlanabilecek bir aşamadır.

İleri demokrasi sosyalist devrimle böylesine yakından bağliken, pek çok gelişmiş kapitalist ülkede oportünistler araya koca bir Çin seddi koydular. İleri demokrasiyi giderek geriye, sosyalizmden uzağa çektiler. Önce, sosyalist devrim süreci içinde ara aşama değil, ayrı bir aşamadır, dediler. Bu ayrı aşama gittikçe klasik burjuva demokratik bir görünüm aldı. Şimdi, örneğin Fransız oportünistleri 1789 geleneklerinden, o günkü burjuva demokratik içerdiğiyle "eşitlik, kardeşlik, özgürlük" belgisinden söz ediyorlar.

İleri demokrasi ayrı bir aşamadır demek, 200 yıl sonra yeniden burjuva demokratik devrimine yönelmek neyi dile getirebilir? Küçük burjuvazinin geriye, tekelce ezilmediği o "güzel" günlere, liberal kapitalizme dönüş özelemlerini. Gerçekten de oportünistlerin en belirgin özelliklerinden biri liberalizmdir, hem de 1789'ların Jakobenleri gibi devrimci liberalizm bile değil. Bugün oportünizmin "başarabilecek" tek işçi sınıfı burjuvazinin kuyruğuna takmaktadır.

olan adada, sömürge yöneticisi İngilizci öldürdükleri için iki yerlinin idam edilmesi, büyük olaylara yol açtı. Sokağa dökülen yerli halk, sömürgecilğe duyduğu kını günlerce süren eylemlerle dile getirdi. Bunun üzerine Britanya'nın Güney Amerika'daki bir başka sömürgeinden İngiliz birlikleri adaya gönderildi. Bu, halkı daha da kızdırdı.

Bermuda'ya askeri gönderen İngiltere'de hükümet eden "İşçi Partisi"dir. Görülüyor ki, İngiliz İşçi Partisi gibi partiler, bir yandan haktan yana görünüp oyların, öte yanda değil burjuvazinin, emperyalist burjuvazinin politikasını da "başarıyla" sürdürüyor. Değişen, halkın hangi yoldan susturulacağıdır.

Sonra, Trinidad ve Jamaika'daki son gelişmelerle de birlikte, Bermuda olayları, bu bölgede kurtuluş savaşının yükseldiğini kanıtıyor. Bunda Küba'nın kazanımlarının da önemli payı vardır.

ABD'DE 160,000 MADEN İŞÇİSİ AMERİKAN MESS'INE KARŞI GREVDE

Amerika'nın Maden Kömürü İşletmecileri Derneği (BCCA) Maden İşçileri Birliği'nin istemlerini reddettiği, daha da öte yeni toplu sözleşmeye grev hakkını bile sokmaya yanaşmadığı için 160,000 maden işçisi 7 aralıkta greve başladı. Sendikamızın grev fonu yeterli olmadığı için işçiler grev ödentisi alamayacakları halde greve atıldılar ve sonuna dek kararlı olduklarını söylüyorlar.

Kömür madenlerinin bulunduğu yerlerde aşırı soğuk ve kar fırtınasına karşın grevci topluca gözcülük yapıyor, ateş yakıp türküler söylüyorlar. ABD'de üretilen kömürün %50'si sendikasıız işyerlerinde üretiliyor. Grevciler, bu işyerlerinden elektrik istasyonlarına kömür gelmesini önlemek için istasyonların önünde de gözcülük yapıyorlar.

ABDKP'nin gazetesi Daily World'ün işçilerle yaptığı söyleşide, grevci bu grevin tüm ABD işçi hareketi için büyük önem taşıdığını, bu grev kazanırsa çeşitli iş kollarında dizi dizi grevlerin başlayacağını belirtiyorlar. Sendikasıız iş yerlerindeki işçileri de sendikalaşmaya ve greve çağırıyorlar. Ayrıca 2-3 ay sürmesi beklenen grev boyunca tüm işçileri dayanışmaya çağırıyorlar.

İleri demokrasi üzerine

Baştarafı 2. Sayfada

geçerli oluşudur" diye yanıtıyor. Buradaki yanlışlıklar bir kenara, açıkça demagoji yapılıyor. *İlke*, kendi anlayışına göre ileri demokrasinin gelişmiş kapitalist ülkelerde gündeme geliş nedenini ve barışçı biçimini, ileri demokrasinin özü, belirleyici özelliğiymiş gibi okuyucunun önüne getiriyor. Belirleyici özelliği, özü olan anti-tekelci içerik ise düpedüz hasıraltı ediliyor. Böylece Türkiye'ye gelince, devrimci duruma "gebe" (?), barışın pek olanaklı gözükmediği ve gelişmiş olmayan bir kapitalist ülkede ileri demokrasi geçerli olamaz sonucunu çıkarıyor.

İleri demokrasinin belirleyici özelliği, özü anti-tekelci oluşudur. Bu nedenle, tekelci kapitalizmin devlete ve ekonomiye egemen olduğu tüm kapitalist ülkelerde geçerlidir. Başka bir deyişle, ileri demokrasi, yalnızca gelişmiş kapitalist ülkelerde değil, orta kuşak ülkelerinde de geçerlidir. Ne var ki, buralarda gelişmiş kapitalist ülkelerden değişik olarak, kendine özgü yanlar taşır.

TÜRKİYE'DE İLERİ DEMOKRASİYE KARŞI ÇIKMAK SAĞ OPORTUNİZMDİR

Orta kuşak ülkelerinde tekelci kapitalizm bağimli ve geri bir yapı üzerinde oturmaktadır. Bu nedenle, ileri demokratik savaşım ile klasik ulusal demokratik devrimci bazı hedefler için savaş birbiri içine girmiştir. Yerli yabancı tekeller ortak, düşman iki başlıdır. Anti-emperyalist savaş büyük bir önem taşır. Öte yandan, burjuva demokratik devrim tamamlanmadığı için köylü sorunu çözüm bekleyen bir sorundur. Biz, kapitalizmin hem gelişmişliğine, hem de yeterince gelişmemişliğine karşı, bir arada savaşmak zorundayız.

Gelişmiş kapitalist ülkeler emperyalist devrim aşamasındadır. Buralarda ileri demokrasi, tekellerle geniş halk kesimleri arasındaki çelişkiye dayanarak proletarya diktatörlüğüne geçme yoludur. Bizde durum değişiktir. İleri demokrasi, yine yerli-yabancı tekellerle halk arasında-

ki çelişkiye dayanarak, daha geri bir konumdan sosyalizme atılan köprüdür. TKP'nin devrim stratejisinin Leninci özü burada yatıyor. Bizde ileri demokrasiye karşı çıkmak, devrimi geriye çekmek, sağ oportünizmdir. *İlke* ne kadar sol giysiler ardına gizlense, sağ oportünist bir çizgidedir.

YA SOSYALİZME AÇILAN İLERİ DEMOKRATİK DÜZENİ DEVRİM YOLUYLA KURMAK - YA FAŞİZM!

İlke'nin sağ oportünist çizgisi devrimci durum ve burjuva demokrasisi konularında da kendini açıkça gösteriyor. Baştan kurduğu yanlış mantığa dayanarak ileri demokrasiyi reddedebilmek için, *İlke*, Türkiye'nin her an bir devrimci duruma gebe olduğunu söylüyor. Bu yüzden ileri demokrasi geçersizdir diyor.

Sorunun çeşitli yönleri var. Birincisi, *İlke*, devrimci durumun ne olduğunu pek iyi anlamış değildir. Öznel ve nesnel etkenleri karıştırıyor. Bunun üzerinde durmayacağız. Birinciye bağlı olarak, ikincisi, *İlke* Türkiye'de bugün devrimci durumun varlığını reddediyor. İ. Bilen'in dediği gibi, Türkiye emperyalizmin zayıf halkalarındadır. Devrimci durum vardır. Bu durumun ulaştığı olgunluk derecesi, ulusal çapta krize dönüşüp dönüşmediği ve devrime gidip gitmeyeceği ayrı bir konudur. Üçüncüsü, *İlke* Türkiye'nin her an devrimci duruma gebe olduğunu söylüyor ama bunun nedenini de pek anlamış değildir. Anlasaydı, Türkiye'de anti-faşist savaşımın hedefini salt burjuva demokrasisine indirgemezdi. Türkiye'de en küçük demokratik kazanımların bile yığınların devrimci gücünü dayatmadan kazantılamayacağını görürdü.

Türkiye ciddi bir faşizm tehlikesiyle karşı karşıyadır. Bu tehlikenin kökü emperyalizm ve işbirlikçi yerli oligarşinin aşırı kurumsaldır. Bu hırı doyurabilmek için emperyalizm ve işbirlikçi holdingçi burjuvazi, işçi sınıfımızı, halkı çifte, üç kat, dört kat sömürmek zorundadır. Yerli oligarşinin dış gelirleri yoktur. Emekçilere verilecek ödün yoktur. Böylesi koşullarda

işçi sınıfımızın, halkımızın varlığını sürdürebilmek için bile savaşmak, daha çok savaşmaktan başka yolu yoktur. Öte yandan, emperyalizm ve yerli işbirlikçilerinin de işçi sınıfımızın, halkın savaşıma kan ve kurşunla bastırma çabalamaktan başka yolu yoktur. Madalyonun bir yüzü devrimci durum, öteki yüzü faşizm tehlikesidir. Burjuva demokrasisi Türkiye'de işlemez. Bu nedenle, değil ileri demokrasi, en küçük demokratik haklar bile can pahasına, kan pahasına, devrimci yoldan kazanılabilir. Aynı nedenle, sosyal demokrasi de Türkiye'de işlemez.

Kısıtlı da olsa, var olan demokratik hakları savunmak, bu hakların genişletilmesi için savaş, devrimci hareketin her zaman görevidir. Ancak, faşizmi ezmek, kahretmek için savaş, bizim koşullarımızda, burjuva demokrasisini genişletmek için savaşla kısıtlanamaz. Faşizmin kökü emperyalizm ve yerli oligarşidir. Anti-faşist kazanımlar, ancak emperyalizmi kovmak, yerli oligarşiyi erkten düşürmekle elde edilebilir. Böylece anti-faşist savaşım ileri demokratik hedeflerle doğrudan bağlıdır. Bu yüzden ki Türkiye bir yol ayrımıyla karşı karşıyadır: ya faşizm, ya sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrim yoluyla kurmak. Orta yol yoktur. *İlke* orta yolu savunuyor. Hele bir burjuva demokrasisi olsun da... diyor.

İlke böylesine sağ oportünist bir batağa düşmüşken, dönüp TKP'yi, onun yolunu yol edinmiş devrimcileri kopyecilikle, parlamentarizmle suçluyor. Bu suçlamalar oportünizmin can çekişme hırçınlığıdır. Bir küçük noktayı hatırlatalım: "Barikata çıkacağız. Barikata zorluyorlar bizi. Bizim savaşımız kan ve ateş içinden geçiyor... Savaşacağız... O da fabrikada olur. Bu tepegözlük değil. Anarşist değiliz. Serüveni değiliz. Örgüt kuracağız. Kuruyoruz" diyen TKP'nin Leninci Genel Sekreteri Bilen yoldaştır. Burjuvaziye esnek görünmek isteyen bir partinin Genel Sekreteri bunları demez. Dese dese "sosyalizmin bayrağını meclise dikeceğiz" der.

Nasıl bir hükümet

Baştarafı 1. Sayfada

emperyalist programlı bir hükümet istiyor. Böyle bir hükümet de elbette kendiliğinden kurulmayacaktır. Çünkü hükümet sorunu etrafında düğümlenen tehlike artmaktadır. Emperyalist merkezlerde faşist darbe söylentileri dolaşmaktadır. İşbirlikçi burjuvazî yeniliden, yıkımdan, bunalımlardan sıyrılmak için böylesi bir yolu hiçbir zaman gözden uzak tutmuyor. Uluslararası Para Fonu heyetinin Ankara'da karargâh kurması, NATO'cu generallerin Brüksel ile Ankara arasında mekik dokuması rastgele değildir. Ordunun tepesini tutan paşalar bu gelişmelere seyirciymiş gibi gözüküyorlar. Ama hükümet sorunu etrafındaki ipileri ellerinde tutuyorlar.

Öte yandan AP-CHP ortaklığının kotarılmış çabaları da sürüp gidiyor. Parlatonun bugünkü oluşumuyla CHP'ye AP'den yamancak bir grupla bir AP-CHP koalisyonu çititirilebilir. Ama böyle bir hükümet bunalımların üstesinden glemeyeceği gibi, faşist tehlikeyi de önleyemeyecektir. Tersine faşizme tirmanma eğilimini sürrekli besleyecektir. Çünkü gericilerle, faşistlerle uzlaşmaya yanaşan CHP üst yöneticilerinin bu sorunların üstesinden gelecek bir programı yoktur. Kaldı ki, demokratik hak ve özgürlüklere konan yasakları kaldırmadan, faşist saldırı ve provokasyon yuvalarını kapatmadan, TKP'ye legal çalışma olanakları sağlanmadan, silâhlanma yarışına son vermeden anti-emperyalist, anti-faşist bir çizgi izlemek olanak dışı-

dır.

Bu koşullarda ülkenin önünde tek bir çıkış yolu kalıyor. Bu yol da işçileri, köy emekçilerinin, yurtsever güçlerin yığınsal ve örgütlü eylemlerinden, zincirleme direnişlerinden, ulusal demokratik güçlerin cephe ve eylem birliğinden geçiyor. Bu savaşta CHP yığına da büyük görevler, sorumluluklar düşüyor. CHP'nin sağ olduğu gibi solu da vardır. Bazı CHP sağ kanat yöneticileri hükümet olabilmek için DİSK'te bölücülüğü kışkırtmaya, onunla da AP'ye, emperyalizme, tekelci sermayeye güvence vermeye çalışıyorlar. CHP'nin sol kanadında, parti yöneticilerinin işçi sınıfının birliğine, sınıf çizgisine, UDC'ye karşı gericilerle, faşistlerle uzlaşmaya giden tutumunu benimsemeyen, bu politikaya karşı çıkan tüm anti-faşist, anti-emperyalist güçlerin birliği ilkesini savunan güçler çoğunlukta. İleri demokratik bir hükümetin işbaşına getirilmesi savaşında bu yığınlarla işbirliği sorunu önemlidir. Komünistler bu kesimin UDC içinde yer alması için çalışıyorlar. Bundan başka komünistlerin yığınlar arasında örgütlenme işlerini de hızlandırmaları, partinin sayıca olduğu gibi ideolojik ve örgütsel bakımdan birliğini daha da güçlendirmeye çalışmaları yoğunlaştırılmaları gerekiyor.

Unutmayalım, ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinin sağlanması, bu ilkenin yaşama geçirilmesi işçi sınıfının sınıfsal çizgide birliğinin güçlenmesiyle, partinin güçlenmesiyle yakından bağlıdır.

TÖB-DER 'de Genel Merkez cuntasının

Baştarafı 3. Sayfada

mek isteyenlerin sorumluluğu ağır olacaktır. Temenni ederiz ki Genel Başkan yeni saldırılar için zemin oluşturma girişimlerinden vazgeçer"

Öte yandan Genel Merkez cuntacılarından İsmet Özdemir, Rasim Aktaş ve Bölge temsilcisi Ahmet Melek'in başını çektiği grubun Adana şubelerini işgal girişimi de boşa çıkarıldı. TÖB-DER Adana şubesi üyesi 30 öğretmen yayımladıkları bildiriyle, Genel Merkezin atadığı sarı yönetim kurulunun zorbalıklarını protesto ettiler.

Ankara'da da "Birlik ve Dayanışma" yanısı 600 öğretmen Genel Merkeze yolladıkları bir mektupla cuntacıları protesto ettiler. Protesto mektubunda şöyle deniyor: "Genel Merkez olarak, biz öğretmenlerin sömürü ve zulme karşı mücadelemizi

derleyip örgütleyerek, öteki bütün emekçilerle birlikte MC'nin karşısına dikeceğiz yerde, bu yolda etkin ve kararlı mücadele veren, öğretmenlerin ezici çoğunluğuyla seçilmiş şube yöneticilerinin, öğretmenlerin üzerine yürüyorsunuz. Anti-demokratik bu keyfi kararın derhal kaldırmanızı bekliyoruz. İstanbul ve Adana şubelerinin yanında olduğumuzu açıklıyoruz".

İlerici, devrimci öğretmenler, Genel Merkez cuntasının bütün baltalamalarına karşın yeni yeni örgütsel başarılar kazanıyorlar. Bunun bir örneği, Çankırı'ya bağlı Çerkeş ilçesindeki TÖB-DER şubesinin genel kurulunda görüldü. Genel Kurul, "Birlik ve Dayanışma"dan yana öğretmenleri yönetime getirdi. Genel Kurul UDC'de yer alınması ve 1 Mayıs 1978'e yığınsal olarak katılımı üzerine kararlar aldı.

Kim kimi

Baştarafı 2. Sayfada

sınıfının partisine ve onun yöneticilerinin adına sahip çıkmak için gözünü budaktan sakınmayacağı bir kez daha kanıtladı.

(...) İsterlerse faşistler Carillo'yu İspanya'nın yurttaş saymasınlar. Carillo'nun üzerindeki tek kimlik belgisi İKP üyelik kartı, İspanya halkının O'nu kendi parçası saymasına yeter de artar bile."

Fazla söze gerek yok. Carillo'yu bu denli ateşle TIP savunmayacak da kim savunacak?

Demokrasi perdesinin ardındaki

Baştarafı 3. Sayfada

Burjuvazi demokrasi ve insan hakları diyor, demokratik haklara, özgürlüklere alabildiğine saldırıyor. Federal Almanya'da komünistlere, ilerici demokratik güçlere karşı uygulanan meslek yasağı bunun küçük bir örneğidir.

İngiliz burjuvazisi, insan hakları deyip Kuzey İrlanda'da ölümler saçıyor. Bermuda adalarında siyahı asker gönderen İngiliz burjuvazisi, demokrasi ve insan hakları perdesi arkasında sömürgeciliği savunuyor.

ABD'de de kızılderecilere, zencilere karşı uygulanan ırkçılık, aşağılama politikası, hep "demokrasi", "özgürlükler" ve "insan hakları" adına yapıyor.

Afrika'da emperyalizmin ırkçı rejimlerinin yerli halka karşı sürdürdükleri kanlı terör politikası "demokrasi", "insan hakları" adına yapıyor.

Burjuvazinin gevelediği demokrasi ve insan hakları perdesi in ardında emekçiler için işsizlik, pahalılık, sömürü, terör, ırk ayırımı, insanlık için tüm vahşetleri bünyesinde taşıyan emperyalizm duruyor. Bu sistem adına özgürlüğe, insan haklarına, çağrılar yapmak, silâhlanmayı, nükleer savaş tehlikesini, ırkçılığı, sömürüyü, tek sözle yıkıma hızla sürüklenen burjuvazinin egemenliğini savunmak demektir. İşte SSCB, sosyalist ülkeler, bütün dünya ilerici, demokratik, barışsever güçleri emperyalizmin bu iftira ve karalama kampanyasına karşı kesin bir tutum almışlar, savaş açmışlardır.

Türkiye iflâs ediyor

Baştarafı 1. Sayfada

rın eli kanlı yöneticilerini, kiralık katillerini halk mahkemeleri önünde yargılamak için savaşılıyor. Bu savaşta ona, öncü partisi TKP yol gösteriyor, önderlik ediyor.

Böylesi bir almasığın dışında, halkın yararına başka hiçbir çözüm yolu geçerli değildir.

Tek Ges-İş 5 yerde

Baştarafı 3. Sayfada

hızla artmaktadır. Kasım başında yürütme kurulumuz yaptığı toplantılarda, üye sayımızın hızla artması üzerine Sivas'ta ve yetki uyumsuzluğundan sonra Manavgat'ta şube açılmasına karar verilmiştir. Manavgat Oymapınar barajında çalışan yığıt devrimci işçilerin güncel ekonomik ve demokratik sorunlarının çözümünde Manavgat'ta şube açarak daha yakından ilgileneceğiz. Bu işyerinde çalışan işçilerin tümü sendikamıza üye olmuştur."

CHP-AP koalisyonuna

Baştarafı 1. Sayfada

fının partisi TKP'ye özgürlük istiyor.

Tüm bunlar ancak, tekelci burjuvazinin erkinin alaşağı edilmesiyle gerçekleştirilebilir. Göstermelik hükümetlerle değil, halkın gerçek erkıyla, gerçek bir halk hükümetiyle gerçekleştirilebilir. Bu erkin organı ise, tüm emekçi halk katmanlarının, köylülerin, yurtsever er, assubay ve subayların, tüm demokratik güçlerin savaş birliği olan UDC den başka birşey değildir.

DİSK'in GÜNLÜK GAZETESİ

Politika

İşçinin, emekçinin günlük gazetesidir

Ülkemizde olup bitenleri en gerçek şekilde yazan bu gazeteye İşçinin Sesi'ne yazarak abone olabilirsiniz.

S. Üstüngel

SAVAŞ YOLU

Konuk Yayınları'ndan kitap almak isteyenler İşçinin Sesi'nden isteyebilirler.

56 Mansfield Rd., Ilford, Essex

İŞÇİNİN SESİ Radyo ajansına abone olalım!

ATILIMI OKU VE OKUT!

ürün

42. sayıs çık tı İşçinin Sesi'nden isteyebilirsiniz

MHP'li faşistler iki Kıbrıslı öğrenciyi kurşuna dizdiler

Faşizme karşı her türlü savaş yöntemi demokratiktir.

MHP'li ve Ülkü Ocaklı faşist komandolar, İstanbul'da iki Kıbrıslı ilerici öğrenciyi kaçıra-
rak işkence ettiler ve daha
sonra kurşuna dizdiler. Kurşuna
dizilen öğrencilerden Muharrem
Özdemir öldü. Ülmen Salih
Aydın ise ağır yaralandı.

Muharrem Özdemir'in cenza-
zesi yığınsal bir törenle kaldırıl-
dı. Törende İlerici Gençler Der-
neği, Kıbrıslılar Öğrenim ve
Gençlik Federasyonu (KÖGEF)
ve Dev-Genç adına birer tem-
sileci konuşarak bu faşist cina-
yeti lanetlediler. Tüm anti-faşist,
anti-emperyalist güçleri faşizme
karşı etkin savaş vermeye çağır-
dılar. İGD ve KÖGEF ayrıca
bir basın toplantısı düzenlediler.

Güvenlik Kuvvetleri, polis,
yazılanarak kurtulabilen Ülmen
Salih Aydın'ın ayrıntılı ifadesine
karşın katilleri yakalamak için
hiçbir ciddi girişimde bulunma-
dı. Göstermelik aramalar ve bas-

kınlarla yetindi. Yaralı öğrenci-
nin, kaçırıldıkları evin krokisini
bile çizmesine karşı bir tek fa-
şist bile tutuklanmadı.

MHP'nin bu tür cinayetleri
yeni bir olgu değildir. Özellikle
faşizme tırmanışın ileri boyutla-
ra vardığı, faşist darbe söylen-
tilerinin kol gezdiği şu günler-
de böylesi cinayetler birbirini
kovalıyor. Devletten ve polisten
yana kaygusu olmayan faşistler
ülke çapında at oynatıyorlar.
Sokakları, okulları, işyerlerini
can pazarına çeviriyorlar. Öte
yandan da demagojileriyle, faşist
propagandasıyla MHP, kitle taba-
nını genişletiyor.

Bu durumda ilerici yurtsever
güçler, devrimciler, önierinde
duran hedefi açıkça görüyorlar:
İşçi sınıfının öncülüğünde tüm
ulusal demokratik güçlerin savaş
birliği olan UDC'yi güçlendir-
mek. Faşizme karşı proleter sa-
vas yöntemlerini yığınsal biçim-

de kullanmak. Halkın nefretini
ve öfkesini eyleme, savaşkan ör-
gütlenmeye dönüştürmek.

Bu son olay bir kez daha
şunu açıkça göstermiştir ki,
halkımızın faşist terör karşısın-
da kendi örgütlü gücünden başka
hiçbir güvencesi yoktur. İşçi sı-
nıfının öncülüğünde savaşan
emekçi halkımız, faşizme karşı
her türlü savaş yöntemini en et-
kin biçimde kullanarak faşizmi
ezecektir. Faşist cinayetlerin öcü
bir bir alınacaktır.

KTÖB'ün yürüyüşü

İngiltere'deki ilerici Kıbrıslı
öğrencilerin örgütü KTÖB,
Türkiye'de iki Kıbrıslı öğrenci-
nin faşistlerce katledilmesini
protesto etmek ve demokratik
istemlerini duyurmak için bir
yürüyüş düzenlediler. 18 aralıkta,
Londra'da yapılan yürüyüşe İTİB
ve İTÖF de yığınsal olarak katıl-
dı. "Faşizmi ezeceğiz", "Bağımsız
Kıbrıs", "Bağımsız Türkiye",
"Yaşasın TKP" belgileri haykır-
ıldı. Yürüyüş, Türkiye elçiliği
önünde yapılan protesto göste-
rişleriyle sona erdi.

İTÖF'ün gecesi

İngiltere Türkiyeli Öğrenci-
ler Federasyonu 17 aralık günü
Londra'da bir eğlence gecesi dü-
zenledi. Halk oyunları, müzik ve
çeşitli kültür programlarının yan-
ısına gecede bir de film gösteril-
di. Çok sayıda öğrencinin katıl-
dığı gecenin geliri Maden-İş'li
yiğit grevcilerle dayanışma fon-
nuna aktarıldı.

Kuşe kâğıda 4 renk basılan bu afişlerden 30p'lik posta
havalesi ya da puluyla, Türkiye'den ise 1 kitap karşılığında
İşçinin Sesi adresinden isteyin.

Aster-İş tüm baskılara karşın güçleniyor

Mersin, Umuryeri ve Tuzlu Jeep'te yetki alındı

Türk-İş'e bağlı bir sarı sendi-
ka olan Harb-İş'in askeri iş
yerlerindeki tekeli gün geçtikçe
zayıflıyor. DISK'e bağlı Askeri
Tersane ve Askeri İşyerleri İş-
çileri Sendikası'nın (Aster-İş) sı-
nıf sendikacılığı yolundaki sava-
şını meyvelerini veriyor. Aster-
İş, bu ardıcıl savaşını sonucun-
da Mersin ve Umuryeri'nde yetki
alıp toplu iş sözleşmelerine baş-
ladı. Aster-İş, Tuzla Jip Fab-
rikası'nda da toplu iş sözleşme-
si yetkisini kazandı.

Aster-İş'in geçenlerde topla-
nan Genel Temsilciler Meclisi'nde
ise, MC'ye ve faşizme karşı,
UDC'nin yaşama geçirilmesi için
savaşın kararı alındı. Sendika'
nın yayın organında bu toplan-

tıda alınan kararlar şöyle özet-
leniyor:

1. UDC'nin yaşama geçiril-
mesi için aktif savaşım veril-
mesi.

2. Örgütlenme çalışmaların-
ın hızlandırılması, bu konuda
aktif çalışmalar içinde girilmesi,

3. MESS'in uyguladığı 12 iş
yerindeki lokavtin yasal bir hak
olmadığı, bir suç olduğu, bu sa-
vaşından Maden-İş'in yiğit
işçilerinin başarılı çıkacağı ve
maden işçilerine bu kavgalarında
sonuna dek tüm gücümüzle des-
tek olacağımız oybirliğiyle karar
altına alınmıştır."

İTİB'in kışlık eğitim programı başlıyor

Federasyonumuz İTİB'in
kışlık eğitim seminerleri bu Pa-
zar başlıyor. İTİB kurulduğun-
dan bu yana, 6 yıldır hemen her
hafta aksatmadan eğitim yap-
maktadır. Ancak federasyonlaş-
ma ile seminerler de hem örgüt-
lenme, hem de içerik olarak güç-
leniyor. Bu kış aynı seminer,
arka arkaya 4 yörede birden
verilecektir.

Seminer programı haftalık
dizi ve grup eğitimi olmak üzere
iki bölümdür. Haftalık dizinin
konuları sırayla şunlardır: Prole-
tarya enternasyonalizmi, prole-
tarya diktatörlüğü, Maoizm,
oportünizm, sosyal demokrasi,
faşizm, Türkiye'nin toplumsal-
ekonomik yapısı, Türkiye ve dev-
rimci durum, Türkiye işçi sınıfı-
yaşam koşulları-savaşımı, ileri
demokrasi, ulusal demokratik
cephe, Kürt sorunu, sosyalist ah-
lak, Türkiye Komünist Partisi'
nin kısa tarihi. Haftalık diziden
sonra ise grup eğitimi başlaya-
cak, çeşitli teorik konular daha
ayrıntılı işlenecektir.

DUYURU

İşçinin Sesi Radyo Ajansı, bu sayımızla
birlikte yayımlanmaya başlanıyor.

TKP'nin Sesi Radyosu'nun günlük yayınlarını
artık bülten olarak elde edebilir, arşivinizde
biriktirebilirsiniz.

Abone tutarı: (uçak postası dahil)
1 Aylık: 5 pound, 30,00 DM, 100 TL
(ya da 4 kitap)
ABONE OLUN!
ABONE BULUN!

OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR

Kışlalar da sınıf savaşının bir alanıdır

Sayın İşçinin Sesi,
Ben İstanbul'dan genç bir
devrimci subayım. Gazetenizi,
her sayısını olmasa da sık sık
okuma olanağımı buluyorum.
Burada bir grup arkadaşız. Gaze-
teniz aracılığıyla bazı noktaları
okurlarımıza duyurmak istiyoruz.
Ülkemizin içinde bulundu-
ğu durumu hepimiz biliyor,
görüyoruz. Türkiyemiz, faşistle-
rin, gerici yobazların talim alanı-
na çevrildi. Silahlı Kuvvetler
içinde durum daha da kötü. Bu-
rada da faşistler cirit atıyor. Bun-
lar cephaneliklerini MHP'li, Ülkü
ocaklı köpeklerin emrine sunu-
yorlar. Şimdiye kadar birçok
faşistin üzerinden ordu malı
silâhların çıktığını gazetelerden
okumuşsunuzdur. Bazen bu

tabancaların sahiplerinin adları-
nın tesbit edilmesine rağmen
hiçbir şey yapılmıyor. İlerici
yurtsever subaylar üzerinde ise
büyük baskı var.

Ancak bu, biz ilerici, anti-
emperyalist, anti-faşist subayla-
rın, devrimci assubay ve subay-
ların savaşımını yine de durdu-
ramıyor. Aramızda korkanlar,
"çocuk çocuğum var" diye
çekinip ağzını bıçak açmayanlar
da oluyor. Ama bizler işçi sınıfı-
nın savaşlarından, 1 Mayıslardan,
DGM'ye karşı direnişlerden ces-
aret alıyoruz. Bu arkadaşlar da
zamanla gerçeği daha açık görü-
yorlar.

Tüm ilerici yurtsever assu-
bay ve subaylar, işçi sınıfımızın
öncülüğünde UDC içinde yerimi-

zi almalıyız. Bizler işçi, köylü,
memur, emekçi çocuklarıyız.
Kışlalar da sınıf savaşının alan-
larıdır. Savaşıyoruz, savaşacağız.
İşçi sınıfımızın kırmızı bayrağını,
devrimin şanlı sancağını kışlalar-
da da dalgalandıracağız.

Devrimci Selâmlarımızla
İSTANBUL

Parti üzerine

Proletaryanın partisi, yani
TKP, Marksist-Leninist program
üzerinde eğitildi. Ülkemizde
milyonlarca emekçi de aynı şe-
kilde eğitiliyor. Halkımız bilinç-
lendikçe burjuvazinin korkusu
daha çok artıyor. Kitleler doğru-
yu gördükçe sapık akımların
korkusu daha da çoğalıyor ve
çoğalacaktır.

Çünkü Parti, bir sınıfın ön-
cüsüdür. Görevi, kitlelere önder-
lik etmek, onları eğitmek, disip-
line etmektir. TKP bu görevini
başarıyla yürütüyor.

TKP, gün geçtikçe gelişiyor,
yığınsallaşılıyor. Fabrikalarda,
tarlalarda, okullarda, meydan-
larda O'nun sesi yükseliyor.

TKP'mizin ileri boyutlarda
güçlenmesinden korkanlar, gerek
sağ basın, gerekse "sol" basın,
yayın organlarında büyük man-
şetlerle yalancılığa, iftiracılığa,
sahteciliğe başvuruyor.

Ancak şu açıkça biliniyor
ki, yok olmaya mahkum olan bu
görüşler son çırpınmalarını ser-
giliyorlar. Gün geçtikçe daha da
bataklığa saplanıyorlar. Bilmi-
yorlar ki GÜNEŞ BALÇIKLA
SIVANMAZ!

H.İ.
İzmir

AYAKLANMA

Ortasında korkunun balıkçılar
telâşlı ve şaşkın
En bilginleri önünde koşuşanların
Oltalar ağlar toprakta perişan
ve balıkçıbaşının ağzı köpük saçıyor konuşurken:
"Nasıl buluştular
nasıl konuşular
nasıl anlaşılar
balıklar?"
Ve bu birleşme...
Doğmak bilmeyen güneş balıklarla El-ele.